

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA Nr. 600
Din data de 09.10.2013.

Dosar nr.: 361/2013

Petiția nr.: 2542/09.04.2013

Petent: M.C.

Reclamat: Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești

Obiect: Discriminare instituită prin aplicarea neunitară a dispozițiilor Legii 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale, de către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. M.C.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul solicită Consiliului să constate discriminarea instituită de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin aplicarea neunitară a dispozițiilor Legii 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale, fapt ce a dus la tergiversarea fără temei, de la 24.04.2012 la 26.06.2012 a exprimării acordului de a efectua stagiul, de angajare a petentului ca stagiar, de a susține examenul de definitivat în profesie.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 2542/13.05.2013 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 03.06.2013, la sediul C.N.C.D.. La termen, petentul s-a prezentat.

Prin intermediul citației cu nr. 3293/13.05.2013 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 03.06.2013, la sediul C.N.C.D.. Reclamatul nu a fost prezent la termen.

În cadrul ședinței de audieri s-a dat un nou termen de audieri la data de 17.06.2013

3.3. Prin intermediul citației cu nr. 3794/04.06.2013 a fost recitat reclamantul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 17.06.2013, la sediul C.N.C.D. .Reclamatul nu a fost prezent la termen.

3.4. Petentul a luat la cunoștință termenul în ședința de audieri din data de 03.06.2013 , și a fost prezent la termenul din data de 17.06.2013

IV. Susținerile părților Susținerea petentului

4.1. Prin memoriul înregistrat cu nr. 2542/09.04.2013, petentul susține că este discriminat de către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin acțiunile conducerii acesteia care interpretează și aplică în mod discriminatoriu dispozițiile Legii 287/2011, în detrimentul foștilor executori bancari, care odată cu apariția legii mai sus menționate au optat pentru trecerea în profesia de executor judecătoresc.

4.2. Petentul susține că încă din timpul procesului legislativ executorii judecătorești , membrii ai Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, au făcut publice punctele de vedere contrare intrării în vigoare a legii nr. 287/2011. În același sens petentul consideră că sesizările adresate Avocatului Poporului și de două ori Curții Constituționale a României, care s-a pronunțat respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1, alin.1, din Legea nr.287/2011, își au originea în gândirea și acțiunea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești îndreptate împotriva foștilor executori bancari.

4.3. Petentul susține că un număr de 47 de executori bancari au optat pentru trecerea în profesie și au fost numiți stagieri, urmând ca în temeiul dispozițiilor art.2 alin.2 din Legea nr.287/2011 și a ordinelor de numire , aceștia să fie angajați ca stagieri prin grija camerelor executorilor judecătorești.

4.4. Petentul susține că a fost numit executor judecătoresc stagiar, urmând să execute o diferență de stagiu pe durata a 21 zile. În acest sens a depus la data de **19.04.2012** la Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București, cerere de angajare ca stagiar. Petentul susține că întrucât nu a primit un răspuns la cerere în data de **24.04.2012 a** înregistrat la Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București, cerere de angajare ca stagiar, avizată favorabil de către un executor judecătoresc dispus al

angaja în vederea efectuării celor 3 săptămâni de stagiu, în conformitate cu dispozițiile art.35 lit.d) din Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și a profesiei de executor judecătoresc, Colegiul Director al Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București, urmând a aviza cererea depusă de petent.

4.5. Petentul susține că la începutul celei de-a II-a decade a lunii mai, 07.05.2012, după ce depusese un memoriu adresat ministrului justiției, descriind lipsa celerității în îndeplinirea simplei formalități solicitate, a primit o notă scrisă prin care Colegiul Director al Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București, îi propunea să își îndeplinească stagiatura în cadrul biroului unui executor judecătoresc din circumscripția Judecătorei Buftea. Petentul consideră propunerea lipsită de relevanță având în vedere că prin eforturi proprii îndeplinesc din data de 24.04.2012 și obligația Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București. Petentul consideră de asemenea atitudinea Colegiului Director al Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București vădit șicanatoare, fapt ce l-a determinat să depună două memorii descriind situația de fapt: unul la Ministerul Justiției, în completarea celui inițial și unul la Guvernul României.

4.6. Petentul susține că ulterior acestor petiții, Ministerul Justiției – Serviciu Profesii Juridice Conexe a emis o adresă scrisă către Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din care reies în mod echivoc două concluzii: s-au formulat mai multe sesizări către Ministerul Justiției având același obiect; sesizările priveau aceeași problemă executarea stagiului de către executorii judecătorești numiți în temeiul Legii nr.287/2011 adică, a foștilor executori bancari.

4.7. Petentul susține că cei care au optat pentru exercitarea profesiei de executor judecătoresc au renunțat la alternativa unui loc de muncă din cadrul instituțiilor în care au îndeplinit funcția de executori bancari, tocmai pentru a deveni executori judecătorești.

4.7. Petentul mai precizează că urmare a celor 3 sesizări primite Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București, și-a îndeplinit obligația legală de a-și da acceptul pentru efectuarea stagiului.

4.8. Petentul precizează că în acea perioadă a avut loc și Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ocazie cu care a fost modificat Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești intrați în profesie ca urmare a aplicării Legii nr.287/2011. Petentul consideră că acțiunile conducerii Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești desfășurate în același sens, au culminat cu organizarea examenului de admitere în profesie, pentru categoriile de persoane care beneficiau de un rang inferior în ordinea de prioritate, în dauna aceluiași executori judecătorești stagiați intrați în profesie prin aplicarea dispozițiilor Legii 287/2011. Petentul precizează că în această privință a chemat în judecată Ministerul Justiției și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, cerere aflată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a României în vederea judecării recursului.

4.9. Petentul precizează că având în vedere cele arătate mai sus, constând în: neîndeplinirea obligației ce revenea în sarcina Camerei Executorilor

Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București, de angajare a acestuia ca stagiar, tergiversarea fără temei, de la 24.04.2012 la 26.06.2012 a exprimării acordului de a efectua stagiul, ținând cont de faptul că, prin încălcarea evidentă a normelor legale ce reglementează sediul materiei, a fost lipsit de către Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de dreptul garantat de lege și anume acela de a susține examen de definitivat, considerând că prin conduita sa conducerea Uniunii Naționale a executorilor Judecătorești a încălcat dispozițiile art.2 alin.1 din O.G.137/2000 republicată, în sensul restricționării – având drept criteriu apartenența la o categorie socio-profesională, respectiv cea de executor bancar, și a tuturor celor având același statut și aparținând acestei categorii – dreptului de alegere a profesiei și a locului de muncă, prevăzut și garantat de art.41 alin 1 teza a II- a din Constituția României și de art.1 alin.2, lit.e, pct.i din O.G.137/2000 republicată.

Susținerea reclamatului

4.1.1. Reclamatul, prin adresa înregistrată cu nr. 3645/29.05.2013 , solicită soluționarea speței în lipsă depunând la dosar adresă scrisă prin care învederează următoarele :

-în conformitate cu prevederile art.15, lit.g din Legea nr.188/2000 privind executorii judecătorești și ale art.5 alin.4, lit.c din Regulamentul de punere în aplicare a acestei legi, a fost organizat concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani funcții de specialitate juridică.

-concursul sau examenul stabilit prin Ordinul Ministrului Justiției nr.2555/C/2012 s-a desfășurat la data de 21.11.2012, în conformitate cu prevederile legale.

-reclamatul susține că petentul a solicitat suspendarea Ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012 la Curtea de Apel București – Secția a VIII – a Contencios Administrativ și Fiscal , însă acest ordin se referă la altă categorie de persoane care doresc accesul în profesia de executor judecătoresc.

-reclamatul susține că datorită apariției Legii nr.287/2011 prin care și reclamantul a devenit executor judecătoresc stagiar, activitatea privind accesul în profesia de executor judecătoresc a fost perturbată, dar cu toate acestea U.N.E.J a luat măsura stabilirii datei de concurs atât pentru executorii judecătorești stagiar care doreau să susțină examenul de definitivat, însă Ministerul Justiției nu a aprobat, întrucât se încălcau prevederile art.5 alin.4 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești.

-reclamatul precizează faptul că petentul a formulat, anterior acesteia, o cerere în contradictoriu cu susnumita și Ministerul Justiției, prin care solicita suspendarea ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012 și a desființării efectelor acestuia, cerere ce a fost soluționată de către Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, pronunțându-se astfel sentința civilă nr.6544/2012, în dosarul nr.8008/2/2012. Reclamantul menționează că prin această sentință s-a respins cererea petentului privind

suspendarea Ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012 și a desființării efectelor acestuia. Reclamantul precizează că petentul a solicitat ulterior Curții de Apel București– Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal anularea ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012 și a desființării efectelor acestuia, încălcând astfel drepturile constituționale ale candidaților care au susținut concursul sau examenul organizat pentru persoanele care au exercitat timp de trei ani funcții de specialitate juridică desfășurat la data de 21.11.2012, și această acțiune a fost respinsă ca neîntemeiată.

-reclamatul menționează că U.N.E.J. a organizat la data de 15.05.2013, sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției, examenul de definitivat pentru executorii judecătorești stagiați care și-au îndeplinit perioada de stagiu, examen la care a participat și petentul.

Având în vedere că în ședința de audieri din data de 03.06.2013 de la sediul C.N.C.D. s-a dat un nou termen de audieri pentru data de 17.06.2013, dată la care petentul a depus concluzii scrise cu privire la punctul de vedere al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești la dosarul cauzei. În acest sens petentul susține că U.N.E.J. nu a formulat o opinie în legătură cu susținerile acestuia privind tergiversarea neîntemeiată și nelegală a aplicării dispozițiilor art.2 alin2 din Legea nr.287/2011 și a dispozițiilor identice ce se regăsesc în ordinele de numire a executorilor judecătorești stagiați, ca urmare a aplicării dispozițiilor Legii 287/2011.

Potentul susține de asemenea, în ceea ce privește cererea formulată în vederea suspendării Ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012, că nu a fost în măsură a mai ataca hotărârea pronunțată de Curtea de Apel București, întrucât între timp, evenimentul prejudiciabil se produsese, exercitarea căii de atac pierzându-și obiectul.

Potentul susține că în ceea ce privește cererea formulată în vederea desființării actului administrativ reprezentat de Ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012 ,U.N.E.J. omite cu bună știință că această cauză se află pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, mai mult U.N.E.J. prin răspunsul său încearcă să acrediteze în mod fals ideea că cererea ce face obiectul dosarului 8006/2/2012, ar fi fost respinsă din cauza “ încălcării drepturilor constituționale ale candidaților care au susținut concursul sau examenul organizat pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani funcții de specialitate juridică , această idee neregăsindu-se între considerentele pe care s-a întemeiat instanța în pronunțarea sentinței civile.

Potentul precizează că atitudinea de împiedicare, de către conducătorii U.N.E.J., a accesului în profesie, manifestată împotriva executorilor aparținând instituțiilor de credit și a celor financiare nebankare, în timpul procesului legislative și după adoptarea actului normativ reprezentat de Legea 287/2011, epuizând fără success toate căile legale de atac, membrii conducerii U.N.E.J. au ales ulterior să nesocotească dispozițiile legale, ridicând astfel impedimente neîntemeiate pe drept, împotriva categoriei profesionale definită de legea mai sus menționată.

Având în vedere că reclamata nu a fost prezentă nici la termenul din data de 17.06.2013, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu nr.4173/18.06.2013, i-a

fost transmis către știință reclamatei punctul de vedere al petentului mai sus menționat, în vederea formulării de concluzii scrise în termen de 7 zile de la primirea adresei.

Prin adresa cu nr. 4856/19.07.2013 înregistrată la C.N.C.D., reclamata a transmis concluzii scrise prin care învederează următoarele:

-în conformitate cu prevederile art.15, lit.g din Legea nr.188/2000 privind executorii judecătorești și ale art.5 alin.4, lit.c din Regulamentul de punere în aplicare a acestei legi, a fost organizat concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani funcții de specialitate juridică.

-concursul sau examenul stabilit prin Ordinul Ministrului Justiției nr.2555/C/2012 s-a desfășurat la data de 21.11.2012, în conformitate cu prevederile legale.

-reclamatul susține că petentul a solicitat suspendarea Ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012 la Curtea de Apel București Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, însă acest ordin se referă la altă categorie de persoane care doresc accesul în profesia de executor judecătoresc

- în baza prevederilor Legii nr.287-2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiar nebancale a devenit executor judecătoresc stagiar în cadrul circumscripției București.

Reclamantul susține că ulterior apariției acestei legi U.N.E.J. a luat măsura stabilirii datei de concurs atât pentru persoanele care doreau să devină executori judecătorești stagiați, cât și pentru executori judecătorești stagiați care îndeplineau condițiile și doreau să susțină examenul de definitivat, însă ministerul Justiției nu a aprobat această măsură întrucât se încălcau astfel prevederile art.5 alin 4 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr. 188/2000, republicată, modificată și completată privind executorii judecătorești.

- reclamatul precizează faptul că petentul a formulat anterior acestei plângeri, o cerere în contradictoriu cu susnumita și Ministerul Justiției, prin care solicită suspendarea Ordinului Ministrului Justiției nr.2551/C/2012 și a desființării efectelor acestuia, cerere ce a fost soluționată de către Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, Curtea a precizat faptul că ordinul a cărui suspendare se solicită a fost încheiat cu respectarea prevederilor Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești și a Regulamentului de punere în aplicare a legii. Totodată, instanța a considerat că motivele invocate de reclamant “nu creează o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ, examinarea acestora ducând la prejudecarea cauzei”, precizând totodată, că prin ordinul al cărui anulare se cere nu se produce direct acestuia o pagubă, acest ordin aprobând organizarea concursului sau examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani funcții de specialitate juridică. Anularea acestui ordin nu ar fi avut drept consecință examinarea examenului de definitivat, prin urmare nu există o legătură de cauzalitate între ordinul a cărui suspendare se solicită și paguba pe care a invocat-o petentul.

- reclamatul precizează de asemenea că, Curtea a constatat că susținerile petentului în sensul că ordinal atacat încalcă prevederile art.38 din regulamentul de punere în aplicare a Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești sunt nefondate.

- reclamatul susține că în conformitate cu prevederile **Art. 38. - (1) După expirarea perioadei de stagiu executorii judecătorești stagiar sunt obligați să se înscrie pentru susținerea examenului de definitivat. (2) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești organizează sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției, o dată pe an, examenul de definitivat pentru executorii judecătorești stagiar care au împlinit durata de stagi, în condițiile prezentului regulament. (3) Nepromovarea sau, după caz, neprezentarea nejustificată a executorului judecătoresc stagiar la două sesiuni de examene de definitivat consecutive atrage de drept încetarea contractului său de muncă și pierderea calității de executor judecătoresc stagiar. Prin neprezentare justificată se înțelege acea neprezentare datorată unor situații, împrejurări insurmontabile, pe care persoana nu putea și nici nu avea cum să le prevadă pentru a preîntâmpina apariția lor sau a le evita, astfel pierderea calității de executor judecătoresc intervine numai în situațiile nepromovării sau a neprezentării nejustificate a executorului judecătoresc stagiar la două sesiuni de examene de definitivat consecutive., în consecință, executorii judecătorești stagiar sunt obligați să se înscrie pentru susținerea examenului de definitivat după expirarea perioadei de stagi, însă condițiile în care nu s-a organizat examen de definitivat, acest fapt nu este de natură a conduce la pierderea calității de executor judecătoresc.**

- reclamatul precizează de asemenea, că suspendarea calității de executor judecătoresc stagiar nu poate interveni având în vedere că suspendarea duratei stagiului are loc dacă executorul judecătoresc stagiar este angajat cu contract individual de muncă în cadrul unui birou și intervine din situațiile prevăzute de art.13 alin.1 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești.

-reclamatul precizează de asemenea că instanța nu a putut reține critica petentului în sensul că Ordinul Ministrului Justiției nr. 2551/C/26.07.2012 trebuia publicat în Monitorul Oficial, sub sancțiunea nulității absolute, actul administrativ normativ fiind caracterizat prin aceea că exprimă norme cu caracter general și abstract, determinate fiind numai criteriile pentru identificarea limitelor sferei destinatarilor, iar nu fiecare dintre subiectele de drept., astfel Ordinul respectiv nu conținea norme de aplicabilitate generală, ci se adresa unei anume categorii de subiecții, respectiv persoanelor care au exercitat timp de 3 ani funcții de specialitate juridică, în vederea participării la concursul de admitere în profesia de executor judecătoresc. Acest ordin este un act administrativ individual, pentru care nu există obligația publicării în Monitorul Oficial, instanța considerând că acesta a fost emis cu respectarea dispozițiilor legale în materie.

- reclamatul menționează că U.N.E.J. a organizat la data de 15.05.2013, sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției, examenul de definitivat pentru executorii judecătorești stagiar care și –au îndeplinit perioada de stagi, examen la care a participat și petentul, acesta nu a promovat examenul fiind declarat respins.

-reclamatul solicită Consiliului să constate că acuzațiile petentului sunt nefondate, respectiv că nu rezultă discriminarea la care petentul face referire, plângerea fiind neintemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că sesizarea petentului vizează aspecte corelative actului de înfăptuire al justiției, respectiv, petentul susține că este discriminat de către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin acțiunile conducerii acesteia care interpretează și aplică în mod discriminatoriu dispozițiile Legii 287-2011, în detrimentul foștilor executori bancari, care odată cu apariția legii mai sus menționate au optat pentru trecerea în profesia de executor judecătoresc.

5.2. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Astfel, Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale, prin lipsa celerității în îndeplinirea simplei formalități solicitate Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești

În acest sens, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

5.4. Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.5. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în sesizări aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

5.6. Luând act de invocarea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. invocată în ședința de audieri de titularul dosarului și coroborând acest aspect

fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, motiv pentru care Colegiul apreciază că se impune admiterea excepției de neкомпetență materială a Consiliului în sensul că atributul controlului legalității deciziilor emise de autoritățile publice aparține instanțelor judecătorești de contencios administrativ.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR DECIDE:

1. Admite excepția neкомпetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI Theodora – Membru

CAZACU Ioana – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Data redactării: 15.10.2013

Redactat și motivat A.P.
C.V.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.